

rer man også, hvilke institutioner der findes, hvilke arbejdspladser der findes, og hvilke grønne områder der findes, så det alt sammen kommer ind i planen. Men der tilføres jo også midler til andre delområder inden for en kommune, for en kommune skal tænke tværsektorielt, og det vil sige, at de midler, vi har, stadig vil gå til den tunge byfornyelse med de store opgaver, der ligger her. Men det betyder så sandelig ikke, at vi ikke er i stand til at allokere nogle af midlerne til at sætte den anden udvikling i gang, f.eks. ved at give tilskud, så vi kan lave de helhedsplaner, kommunerne skal møde op med. Vi kan også være med til at støtte beboerdemokrati på forskellig vis.

Jeg kan godt sige, at jeg har en klar fornemmelse af, at hvis vi anvender disse instrumenter rigtigt og får bredde og helhed ind i arbejdet, får vi også nogle mere tilfredse beboere og en bedre byfornyelse. Og så kan man da i hvert fald sige, at nogle af målsætningerne er indfriet.

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, som nu desværre har forladt salen, at jeg var meget glad for hendes tale. Den påviste den balance, der findes, og de problemer, vi står over for, og det vil jeg gerne sige tak for på indeværende tidspunkt.

Og endelig skal jeg sige, til dels fordi jeg har været inde på de forskellige områder, som blev nævnt fra hr. Keld Albrechtsens side: Vi forventer fra regeringens side et konstruktivt samarbejde om en ny byfornyelseslov, der ser på helheden, skaber bedre betingelser for den enkelte beboer og giver bedre oplevelser og dermed mere livskvalitet for både den enkelte beboer og det fællesskab, som findes i et sådant område.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Blot en bemærkning til ministeren vedrørende økonomien.

Jeg vil give ministeren et godt råd, som han kan bruge ganske gratis, og det er, at når ministeren skal til at drøfte finansloven med finansministeren, skal han holde en lidt anden tale for finansministeren end den, han holdt her.

Jeg tror ikke, boligministerens argumenter vil være særlig velegnede med hensyn til at bevare en økonomisk ramme, som gør det muligt at få disse fine målsætninger til at virke ude i det virkelige liv, hvor tingene foregår, og f.eks. forhindre så store huslejestigninger som konsekvens af byfornyelsen, at de nuværende beboere ikke kan klare det. Det er jo et af problemerne, og

derfor håber jeg, at ministeren ikke bare affinder sig med det beløb, finansministeren måtte have afsat til boligministeren, men virkelig gør en indsats i de forhandlinger – også af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til at få økologien ind i billedet, af hensyn til at få beboerdemokratiet til at virke og af hensyn til alle de andre ting, vi er så smukt enige om i denne debat.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne kvittere og sige tak for et godt råd, og så vil jeg gerne give hr. Keld Albrechtsen et godt råd.

Hvis vi nu forudsætter, at boligministeren har ret i, at der også i 1997 vil være afsat 2,5 mia. kr. til den tunge byfornyelse og 800 mio. kr. til den private, var det måske en idé at sætte sig ned og spørge: Hvordan bruger vi de penge bedst muligt? Hvordan undgår vi store stigninger i huslejen? Er det sådan, at vi kan gøre det mere fleksibelt for den enkelte beboer? Man kan jo ikke have et beboerdemokrati og samtidig sige, at det skal være sådan og sådan, så derfor tror jeg, der er en del penge at hente her. Det er det, jeg prøver at gøre opmærksom på, og hvis jeg har ret i det, jeg siger, betyder det, at der vil være en stor sum puljepenge, der kan anvendes mere hensigtsmæssigt og samordnet, end det har været tilfældet tidligere.

Hr. Keld Albrechtsen er jo også formand for en stor boligforening, og jeg er 100 pct. sikker på, at den opprioritering, vi har lavet af ikke mindst beboerrådgivning, har bevirket, at der er langt mere optimisme og mere samarbejde blandt de beboere, der i dag bor i Gellerupplanen, end tilfældet var for et par år siden.

Hermed sluttede forhandlingen.